

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodò caeremoniae & traditiones seruiunt ministerio verbi &
administrationi sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Romani excommunicarunt orientales in Graecia, & quod alio tempore celebrabant pascha, & abolebant imagines in templis, & vtebantur in Missa pane fermentato, & hoc genus alia usurpabant, sicut hodie aduersarij calumniantur sal, herbas, aquam benedictam, vexilla, cereos &c. non sunt tamen dignæ causæ de quibus rixemur inter nos Christiani. Quare piè statuit Nicenum concilium, ut quælibet Ecclesia suos veteres mores retineret, nec de ritibus inter se rixentur. & Ambrosius matri Augustini respondit, vt Rome obseruaret mores Romanos, cum illis ieunando sabbatho, & Mediolani cū illis more illorum ieunaret: Et quia nullus Catholicon habet in istis rebus ac ritibus opinionem iustitiae, quare tam iniuste condemnantur? Si liberum est obseruare traditiones, nec dissimilitudo traditionum contraria est Euangelio, ad quid ita cauillantur? Et quanuis illa dissimilitudo nihil facit ad iustitiam, nec illi derogat, vñitas tamen maximè habet apud imperitos vtilitatē: maximè enim conciliat & vnitatem retinet similitudo traditionū. Quantum igitur fieri potest, illi similitudini est studendum propter tranquillitatem & pacem Ecclesiæ, propter charitatem & obedientiam & reverentiam superiorum: ideo violatores & cōtemptores similitudinis nihil efficiunt aliud, nisi vt nouitatē inducant, & populum reddant attonitū & anticipitem. Paulus nō volebat in eternum manducare carnes, ne frater offendatur &c. qui tamen sciebat non fuisse peccatū manducare carnes, sed simpliciorum ac infirmorum habenda est ratio.

Tertiò, traditiones & ritus in Ecclesia sunt quasi serui, ad maiestatem faciendam verbo Dei, Sacramētis, ac rebus diuinis. Sic ad decorum & honestatem verbi sunt dies, tempora & loca. Sic in administracione Sacramentorū sunt vestimenta, apparatus cæremoniarum,

moniarum, cantus, preces, &c. non superiores, sed servi; non nucleus, sed testa, qua continetur nucleus; sicut enim venter continet, nutrit ac fouet foetum, at tandem parturit: sic ordinationes & ritus quāuis ipsi si non sint pietas, sunt tamen vincula, quæ adiungunt nos sacris, & retinent quousque parturimus Christo. Si reijcias testam, ubi manebit nucleus? vel quando perueniet ad maturitatem? habemus enim non solum Spiritum, sed etiam corpus, quod trahitur & enutratur ritibus externis, Spiritus autem intus exatiatur fide in Christum. Et quoniam licentia seditionis parit infinita scandala, sectas & factiones: deinde, quod natura hominum carere non potest cæremonijs & ritibus, summo studio amplecti & venerari debemus cæremonias Ecclesiæ: prosunt & maximè, si unifomes sint ad disciplinam & tranquillitatem. Saltem maneat finis politicus, & detrahatur illis opinioiustiæ ac salutis: & sic placebunt Deo, & suis præmij ac fructibus non carebunt, quatenus iuuant & subseruiunt cultui Ecclesiastico, &c.

CAPVT XXI.

ARGUMENTA.

1. *Quām perniciosum sit dubitare de gratia Dei erga nos.*
2. *Unde reddamus certi de gratia & amori Dei erga nos.*
3. *Quomodo illa luæta sine dubitatio naturaliter inharet mentibus hominum.*

P O Stolus inquit Rom.10. ex propheta Ioële: Omnis qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit. Sed quomodo inuocabunt, in quem non crediderunt quasi dicat, de quo dubitant, an sint in

gratia

Si dub

no po

tuunt

ratio

ficia

rum,

nem,

Nam

more

quod

gener

ex fid

ta fid

tum e

Deun

stum,

de &

pier

forc

stum,

de &

pier

titia, v

sonan

uat b

Se

um l

us si

natu

remi

ex al

bus

quo